юридичну значущість трансграничних комунікацій [1, с. 18]. Одним з фундаментальних правових актів, який регламентує міжнародний електронний документообіг є Типовий закон Комісії ООН з права та міжнародної торгівлі «Про електронні підписи», прийнятий у 2001 р. [2, с. 2], в якому детально розкриті правові, організаційні і технологічні підходи до застосування електронного цифрового підпису, та передбачено аспекти щодо некриптографічних методів електронного підпису (персональних ідентифікаційних номерів, власноручних підписів в цифровій формі та інших), а також Конвенція Організації Об'єднаних Націй «Про використання електронних повідомлень у міжнародних договорах» [3, с. 3].

Отже, вирішення проблем використання інформаційно-телекомунікаційних систем для міжнародного обміну електронними документами потребує комплексного підходу, тобто, забезпечення технічної, програмно-математичної сумісності процедур функціонування цих систем з необхідним рівнем безпеки, та їх правової узгодженості на міжнародному та національних рівнях. Такий підхід дозволить забезпечити надійний захист електронних документів, що буде враховувати всі загрози, починаючи від структури та змісту електронних документів і завершуючи умовами функціонування інформаційно-телекомунікаційних систем.

Джерела та література

1. Клімушин П. С. Правове регулювання електронного документообігу / П. С. Клімушин // Теорія та практика державного управління : зб. наук. пр. – Х. : Магістр, 2009. – Вип. 2. – С. 18–23.

2. Про електронні підписи [Електронний ресурс] : Типовий закон Комісії ООН по праву та міжнародній торгівлі (ЮНСІТРАЛ). – 2001. – 98 с. – Режим доступу: http://www.uncitral.org/pdf/russian/texts/electcom/ml-elecsig-r.pdf. – Назва з екрана.

3. Об использовании электронных сообщений в международных договорах [Електронний ресурс] : Конвенція Організації Об'єднаних Націй. – 2005. – 12 с. – Режим доступу: http://www.uncitral.org/pdf/russian/texts/electcom/06-57454Ebook.pdf. – Назва з екрана.

Альбіна Ткаленко, Світлана Калашнікова
Наук. керівник – к.пед.н., доц. Ісаєнко Т. К.
м. Полтава

ЕЛЕКТРОННІ БІБЛІОТЕКИ ЯК ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ РЕСУРСІВ

Найважливішими завданнями бібліотек у сучасному світі є забезпечення вільного й необмеженого доступу до інформації та збереження її джерел. Про актуальність проблеми створення, представлення електронних ресурсів бібліотек України в Інтернеті та надання доступу до них свідчать численні публікації у фахових періодичних виданнях України, де простежується обмін думками з комплексу актуальних питань, пов'язаних із розбудовою глобального цифрового бібліотечно-інформаційного середовища як невід'ємного інфраструктурного компонента суспільних знань. У своїх статтях автори торкалися різних аспектів цієї складної і багатогранної теми,

зокрема, питань впровадження нових апаратних засобів та інформаційно-комунікаційних технологій, шляхів нарощення електронної ресурсної бази бібліотек, інтенсифікації інтеграційних процесів у глобальному електронному інформаційному середовищі.

Електронна бібліотека (англ. Digital library) – розподілена інформаційна система, що дозволяє зберігати й використовувати різнорідні колекції електронних документів (текст, графіка, аудіо, відео і т. і.) завдяки глобальним мережам передачі даних у зручному вигляді [1, с. 12].

Мета створення електронної бібліотеки:

- забезпечення користувачів роботою з документами з обмеженим доступом (рідкісних і рукописних книг, фотоальбомів, дисертацій, архівів, яких немає у більшості бібліотек);
- забезпечення доступу до інформації, що існує лише в електронній формі;
- надання користувачам більш якісних можливостей роботи з електронними документами великих обсягів;
- нформаційне забезпечення користувачів повнотекстовими базами даних у режимі теледоступу [1, с. 14].

Актуальною є проблема створення електронних бібліотек у наукових організаціях. Вони значно підвищують рівень надання фахівцям бібліотечних послуг, а саме:

- сприяють ефективному доступу до існуючих на даний час електронних інформаційних ресурсів в мережі Інтернету, насамперед до бібліотек та періодичних видань, а також до зарубіжних електронних ресурсів;
- забезпечують якісно новий рівень задоволення інформаційних потреб науковців завдяки використанню новітніх бібліотечно-інформаційних технологій (кількість доступних інформаційних джерел, актуальність, повнота й оперативність отримання інформації) [2, с. 27].

Таким чином, вивчення літературних джерел і практичного досвіду створення та використання електронних бібліотек свідчить, що останні, доповнюючи традиційні форми, стають все ефективнішим засобом наукової комунікації, сприяють реалізації як індивідуального творчого потенціалу, так і наукової колективної співпраці, впливають на сучасного науковця, надають можливість швидко здійснювати обмін ідеями, знайомитися з результатами наукових досліджень колег із різних країн світу, що створює умови для формування наукового товариства без кордонів.

Джерела та література

1. Ланде Д. В. Електронна бібліотека як середовище адаптивного агрегування інформації / О. В. Баркова // Бібліотечний вісник. – 2013. – № 2. – С. 12–17.

2. Солов'яненко Д. Структурний аналіз українського бібліотечного веб-сегменту мережі Інтернет / Д. Солов'яненко // Бібліотеч. вісн. – 2005. – № 3. – С. 23–30.